

رونق شکننده در بازار جهانی انرژی

بازار جهانی بیمه انرژی مدت هاست که تحت فشار بوده اگرچه علائم بهبود ممکن است در راه باشند ولی طبق آخرین گزارش شرکت کارگزاری Aon در این زمینه هم چنان دلایل کمی برای خوش بینی دراز مدت وجود دارد. ADRIAN LADBURY یافته های مهم گزارش مذکور را به شرح زیر خلاصه کرده است.

نرخهای بیمه مستقیم و اتکایی برای کمپانی های انرژی نهایتاً نشانه هایی از سخت تر شدن را پس از یک دوره پنج ساله که بازار دارای ظرفیت بالا و سطوح پایین نرخ گذاری شده بود، بروز داده است.

ولی صرف نظر از این که یک افزایش غیرعادی در حوادث طبیعی وجود دارد، و بحران شدید پولی یا بانکی یا نگرانی شدید افراد در آستانه ورود به سال ۲۰۰۰ در حال پایان یافتن است، این رونق میتواند کوتاه مدت باشد و منجر به سخت شدن بازار نشود.

این امیدواری اندکی است که به وسیله کارگزار جهانی بخش انرژی مستقر در لندن، یعنی AON، در آخرین گزارش خود در مورد این بخش به بازار بیمه انرژی داده شده است.

گزارش اجمالی سالانه AON در مورد بازار انرژی بیان می کند که مدیران ریسک در صنعت انرژی در حال حاضر در یکی از بهترین

حالت های بازار قرار دارند که طی سال ها مشاهده شده است. این امر به دلیل تعدادی از عوامل مستقل و درونی بوده است. این عوامل عبارتند از: یک دوره پنج ساله که در آن زیان های حوادث طبیعی به طور قابل ملاحظه ای اندک بوده است؛ ظرفیت مازاد بیمه و بیمه اتکایی موجود در زمانی که شرکت های انرژی در یک دوره ادغام به سر می برند؛ و یک فروپاشی در انضباط بازار که قبلاً به حفظ نرخ های با سودآوری بیشتر کمک می کرد.

مع هذا، مانند سایر رشته های بیمه ای بیمه گران و بیمه گران اتکایی در بخش انرژی خود را سرزنش می کنند زیرا آن ها تلاش می کنند تا در چارچوب «چرخه آسیب زدن به خود» (Self-inflicted cycle) رقابت کنند.

دوره خسارات طبیعی شدید بین سال های ۱۹۸۷ و ۱۹۹۲ به نحوی قابل پیش بینی به دنبال خود یک واکنش شدید در پی داشت به این صورت با افزایش نرخ های بیمه ای سعی در بازگرداندن مجدد منابع مالی پراکنده داشت.

به طور طبیعی، این مساله سبب شد که خریداران پول و زمان زیادی را صرف کنترل مدیریت ریسک و اجرای سیاست های با اثرات مثبت کنند. هم چنین با بهبود در استانداردهای کنترل زیان، مدیران ریسک تمرکز بیشتری بر نظام های مدیریت نسبت به مسائل سخت افزاری

داشته اند و بیشتر مراقب بهبود مدیریت قراردادهای خارج شرکت شده اند.

مع هذا، این فرایند در زمانی که صنعت انرژی به شدت ساختار هزینه های داخلی را مدنظر قرار داده بود اتفاق افتاد و در نتیجه به افزایش اثرات آن کمک کرد.

با بهبود وضعیت بیمه گران و نیز افزایش مجدد ظرفیت بازار، شرکت های بیمه دریافتند که اغلب مشتریان و حق بیمه ها برای همیشه از دست رفته است زیرا آن ها نگهداری بالاتر و روش های مختلفی چون بیمه از طریق شرکت های وابسته و سایر مکانیزم ها را ترجیح دادند.

این وضعیت نشانگر مقدار قابل ملاحظه و بالای ظرفیت جهانی است که طبق برآوردهای AON در حال حاضر وجود دارد. در طول پنج ساله بین ۱۹۹۳ تا ۱۹۹۸ ظرفیت فلات قاره با ۱۳۷ درصد افزایش از رقم ۱/۶۶۰ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۳ به ۳/۹۴۶ در سال ۱۹۹۸ رسید. ظرفیت ساحلی نیز با افزایش قابل ملاحظه ای به میزان ۲۶۵ درصد در طول همان دوره مواجه بود و رقم آن از ۱/۲۱۰ میلیارد دلار به ۴/۴۲۲ میلیارد دلار رسید.

به علاوه یک برنامه معمولی پالایش ساحلی خاص در حال حاضر می تواند بیش از ۵/۵ برابر پوشش داده شود در حالی که میادین فلات قاره، که به طور قابل ملاحظه ای در ارزش جایگزینی در سال های اخیر شکست خورده است، می تواند در حدود ۸/۸ برابر پوشش داده شود.

AON محاسبه می کند که حتی مرتبط کردن سکوهای فلات قاره با پل، که موجب افزایش قابل توجه مقادیر می شود، در بازار دارای ظرفیتی بیش از ۲/۵ برابر ظرفیت موجود است. بر اساس گزارش AON، نرخ های سال ۱۹۹۸ عموماً بین ۲۰ تا ۳۰ درصد مطرح سال ۱۹۹۳ بودند. کاهش های صورت گرفته در نرخ ها توسط بیمه گران که در سال گذشته ارائه شد بین ۵۰ درصد و ۷۰ درصد بود. نرخ ناخالص عملیاتی معمول ۱/۲۵ درصد در سال ۱۹۹۳ برای یکی از میادین دریای شمال در حال حاضر بین ۰/۳۵ درصد و ۰/۲ درصد است در حالی که نرخ گذاری ساحلی از ۰/۵ در هر مایل تا ۰/۲ در هر مایل، قبل از تخفیف، کاهش داشته است. مع هذا شاید فعالیت طولانی مدت تر بیمه گران در این بازار موجب از بین رفتن نظم بازار شود. مطابق گزارش مذکور «تنها سه سال بعد از صدور مجدد برای بازگرداندن دوباره سود (سالهای ۹۳ - ۱۹۹۱)، بیمه گران دریافتند که آن ها برخی از مشتریان را به طور دائمی از دست داده اند. به منظور کسب دوباره سهم بازار آن ها تصمیم به کاهش نرخ ها گرفتند.» در بخش دیگری از گزارش آمده است، «این راهبرد بازگانی بدین معنی است که قواعد پذیرفته شده بازار، مانند موقعیت بیمه گران پیشرو، برای منافع مشخص فراموش شده است. سایر ضوابط بیمه ای نیز به کناری گذاشته شده است.»

اصول و قواعد فراموش شده در این بازار عبارتند از:

– اعلام نرخ منوط به توافق چهار شرکت عمده بازار؛

– تشریح محاسبات حق بیمه ها بر اساس گروه ریسک؛

– ارزیابی ریسک ها بر اساس نوع، مکان و ضریب خسارت؛

– ارائه داده های بازار در مورد اعلام تغییرات قبل از رسیدگی.

این قواعد به بیمه گران این امکان را می داد که سازگاری در نرخ گذاری و شفافیت را

بین مشتریان خود برقرار کنند. در گزارش Aon آمده است. «عدم حل چنین ازهم پاشیدگی هایی، موجب ضابطه ناپذیر شدن بازار شده و پیش بینی آن را مشکل تر می سازد»

هم چنین، در حالی که در گزارش مذکور بیان شده است که با ادامه ادغام در بازار بیمه

اهمیت بازارهای محلی کاهش می یابد، رقابت بین بازارها نیز به خریداران کمک می کند. به

طور مثال، در سال گذشته بازار لندن در برمودا از طریق ارائه پوشش گسترده تر آسیب دید.

کارگزاران بیمه در لندن از روش برمودایی «گزارش حادثه» (Occurrence Reported) به

جای شکل سنتی «خسارت های ایجاد شده» (Claims Made) استفاده کردند.

برخی از استثنای معمول، مانند استثنایهایی که در بازار فعالیت های ساختمانی

فلات قاره می باشد، از میان برداشته شده است و هم چنین پوشش جنگ در خشکی که یکی از استثنایهای قدیمی لویدز لندن بوده است در حال حاضر ارائه می شود. و یک پارچگی میان کارگزاران وضعیت را بدتر کرده است زیرا نمایندگی های بیمه ای با عرضه کنندگان خاص متحد شده اند و همکاری کمتر با یکدیگر برای کمک به بقای خود دارند. این خبر برای خریداران بیمه نامه خوب و برای فروشندهگان بد است. ولی علائمی وجود دارد که نشان میدهد ابرهای تیره ممکن است روشن شوند. Aon تعدادی از شاخص های زیر را فرمت می کند.

– بیمه گر کانادایی Commonwealth از پذیرش کنترل انفرادی برنامه های چاه ها به دلیل نتایج ضعیف پرهیز می کند؛

– بازار اولیه استرالیا، علائمی از انقباض و محدود شدن را نشان می دهد؛

– بیمه گران بریتانیایی بین المللی گاردین، Terranova و The Independent که دارای مشارکت بلندمدت در بازار انرژی هستند، از بازار بیرون رفته اند.

هم چنین به گفته Aon، مدیریت صدور بیمه نامه شروع به عصبی شدن نسبت به شرایط ضعف بلند مدت بازار کرده و می تواند شروع به مذاکرات سخت با سرمایه گذاران شان کنند.

بر اساس گزارش Aon، «سیاست سخت تر شدن صدور (که در حال حاضر شروع شده است) موجب کندی روند تصمیم گیری های مربوط به

سرگردانی بیمه انرژی در محیطی سخت و نامناسب

صنعت انرژی و بیمه گره‌های آن در مقطع سخت آزموده شدن به سر می‌برند. آدریان لدبری (Adrian Ladbury) مدیر تجاری واحد مجلات Informa LLP است که مجلات Business Risk , Risk Professional و Survive! را شامل می‌شود.

(ADRIAN LADBURY) مباحث کلیدی

را که در گردهمایی اخیر بیمه گران و بیمه گران اتکایی و خریداران بیمه انرژی اروپا مطرح شد، در زیر خلاصه کرده است. این گردهمایی را کارگزار بیمه گروه (Aon) Aon Group Limited (AGL) در هلند تشکیل داد.

در حال حاضر مدیران ریسک شاغل در صنعت جهانی نفت برای کاهش کامل هزینه‌ها همان گونه که در بخش انرژی برای بقاء در یک محیط عملیاتی بسیار سخت و نامناسب تلاش می‌کند، تحت فشار فوق العاده وسیعی می‌باشند. کاهش هولناک قیمت‌های نفت (حداقل برای صنعت نفت) و افزایش هزینه‌های اکتشاف حاکی از این واقعیت‌اند که مدیران ریسک این حوزه مجبورند به دنبال پس اندازها باشند در هر جا که بتوانند آن‌ها را بیابند. این عجیب نخواهد بود که بگوییم فشار مذکور بر بیمه گران بخش انرژی نیز وارد می‌شود.

صدور بیمه نامه می‌شود، که موجب مقاومت در برابر کاهش نرخ‌ها شده و پیش‌بینی‌ها را مشکل‌تر خواهد ساخت. در زمان انتشار گزارش بی میلی حمایت در بیمه نامه‌های بلندمدت برای حساب‌های غیرسودآور مشاهده شده است.

مع‌هذا، علی‌رغم این مسأله، Aon بیان می‌کند که این اقدامات برای فشار بر سخت‌گیری جدی در نرخ‌گذاری کافی نیست، و به تنهایی نمی‌تواند به حل مشکل کمک کند. اما این طور احساس می‌شود که دو عامل کلیدی که می‌توانند این کار را انجام دهند موجب خطا در جهت تفکر آرزومندان پیرامون حمل‌کننده‌های انرژی که با مشکلات مختلف مواجهند، می‌باشد.

«گرچه هنوز هیچ‌گونه سخت‌گیری گسترده‌ای صورت نگرفته است، ولی دو تحول عمده این روند را سرعت می‌بخشد؛ زیان مالی بیشتر ناشی از اعتماد به دلیل شکست پولی یا نظام بانکداری در برخی از کشورها و افزایش ترس از خسارات بیمه‌ای گسترده ناشی از مشکلات رایانه‌ها»

مترجم: علی حبیبی

منبع:

Insurance Day, issue604, 6 April, 1999 ,

PP.4-5